

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ РАДІОЕЛЕКТРОННОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

УДК 658

Чухлєбов Р.І.
студент 4 курсу
факультету економіки і право
ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Формування ринкової системи господарювання потребує від підприємств багато зусиль для ефективного функціонування. Адже для стабільного існування на ринку потрібно мати конкурентоспроможну продукцію. На протязі своєї діяльності підприємства постійно ведуть моніторинг ринків, слідкують за тенденціями потреб споживачів тощо. Ефективність діяльності є важливою складовою існування підприємства, адже характеризує якість продукції, корисність, доцільність та розмір прибутку.

Питанням ефективності діяльності підприємства займалися такі вчені, як Головка В. А. [1], Друкер П.[2], Ковальчук І. В., Кременська Ю. І., Левченко Ю. Г. [3], Прядко В. В., Соколов О. Є.[4], Тимофєєв В. О. [5] та ін. Проте вони потребують подальшого розвитку та удосконалення.

Мета полягає у визначенні особливостей підходів до поняття «ефективність», та пошуку можливих напрямків підвищення ефективності діяльності підприємств радіоелектронної промисловості в умовах економічної нестабільності.

Ефективність розглядається більшістю вітчизняних і зарубіжних економістів та вчених, кожен з них виказує свою думку, проте найповнішим є визначення Д. Рікардо, який визначав поняття «ефективність», як відношення отриманих результатів до певного обсягу витрат.

Існують декілька підходів щодо визначення поняття «ефективність», які наведені на рис. 1.

Згідно першого підходу поняття «ефективність» розглядається з позиції результату як прибутку та відношенню до витрат, тобто

вимірюється більш у грошовому еквіваленті. Другий підхід більш наочний, оскільки відображає досягнення мети, чи ні.

Українські підприємства використовують більш перший підхід, тобто кожному керівнику потрібно оцінити наскільки ефективно функціонує підприємство з точки зору прибутку, маючи прибуток вже витікає висновок, що продукція має попит і підприємство досягло мети, чи то збільшення обсягів виробництва, чи то вихід на новий ринок з новою продукцією тощо.

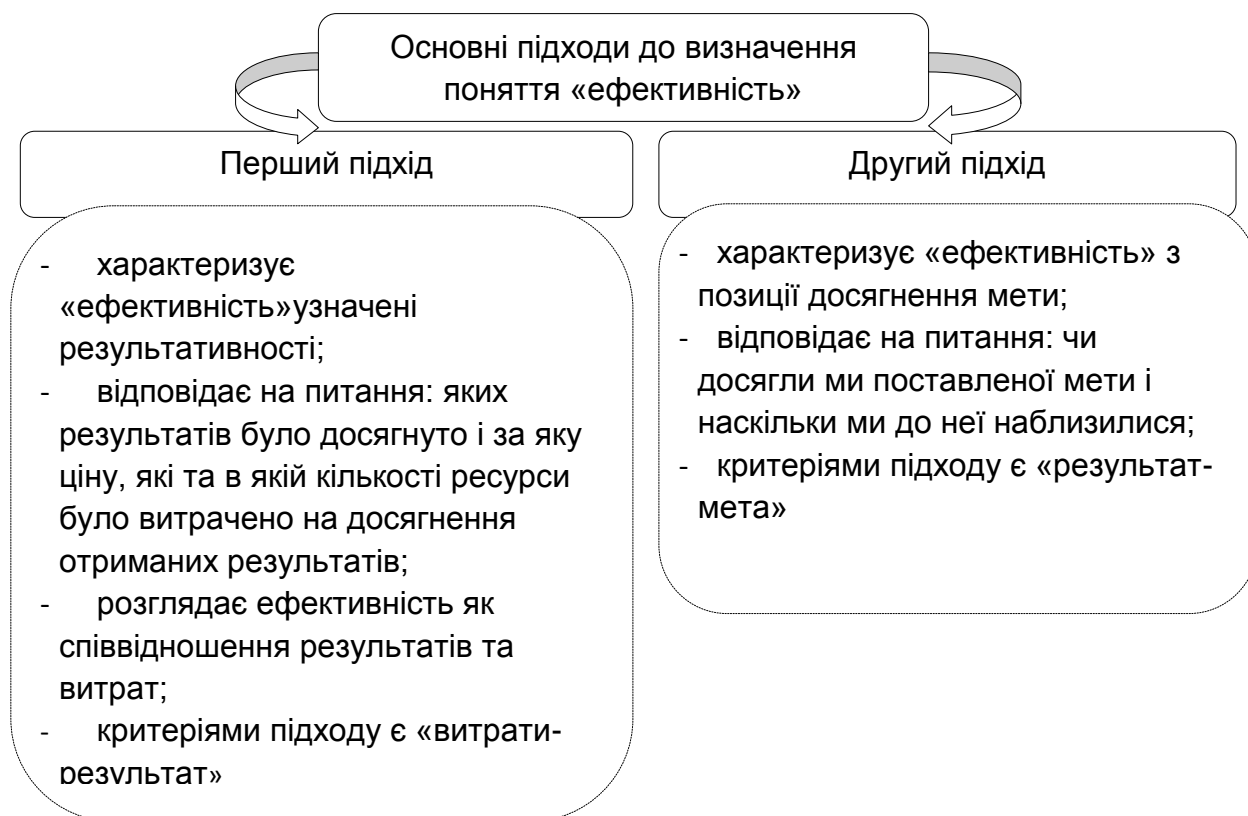

Рис. 1 Основні підходи до визначення поняття «ефективність» [6]

Що стосується ефективності діяльності підприємства, то найповнішу суть поняття дав П. Друкер[2]: «Ефективність діяльності підприємства характеризується збільшенням прибутку та рентабельності підприємства» та В. Паретто, який вважає, що ефективність діяльності— це стан підприємства при якому неможливо збільшити задоволення одного споживача, при цьому не погіршуючи задоволення інших[6].

Таким чином, визначення обох авторів має як наукове, так і практичне значення.

За основу для розгляду проблеми ефективності були взяті підприємства машинобудівної галузі, а саме радіоелектронної промисловості, які на даний час знаходяться в кризову стані.

Незважаючи на те, що у 2014-2016 роках частка машинобудівної галузі в структурі промисловості зросла на 10-15%, проте його загальний стан не змінився, оскільки була проведена неузгоджена політика демонополізації, через особливості розміщення українських підприємств тощо.

Що стосується підвищення ефективності діяльності підприємства, то потрібно виділити наступні напрямки:

- 1) управління ресурсами, як матеріальними, трудовими так і фінансовими;
- 2) удосконалення виробництва;
- 3) удосконалення системи управління та зв'язку.

Основною проблемою у підвищенні ефективності функціонування підприємства є співвідношенням витрачених ресурсів та отриманого прибутку. Найчастіше отриманий прибуток не покриває усіх витрат на матеріали, а отже підприємство функціонує у збитку.

На рис. 2 представлені основні напрями та заходи підвищення ефективності діяльності підприємства. Згідно рис. 2 можна виділити основні заходи, які, на думку автора, доцільно використовувати для галузі радіоелектроніки та машинобудування в цілому, а саме:

- прискорення впровадження НТП у діяльність підприємств;
- зміна організаційної структури, що у свою чергу може значно відобразитися на діяльності;
- вихід на нові ринки.

Саме ці заходи можливо та потрібно використовувати для підприємств радіоелектронної галузі, оскільки це обумовлено специфікою діяльності та умовами господарювання. Запропоновані напрями можливо впровадити у діяльність підприємств, оскільки зміна організаційної структури значно впливає на діяльність підприємств,

впровадження результатів науково-технічного прогресу дозволить підвищити конкурентоспроможність підприємства, тим самим підвищить якість продукції та зменшить витрати на виробництво.

Слід зазначити, що досягнення певного рівня успішності функціонування підприємства невідомо пов'язане з набуттям підприємством ознак конкурентоспроможності. Ринкове середовище вимагає від підприємства постійного вдосконалення.

Рис. 2 Напрями та заходи підвищення ефективності діяльності підприємств [7]

Для того, щоб бути конкурентоспроможним, підприємство повинно мати конкурентні переваги, основними шляхами їх отримання є такі:

- 1) впровадження заходів удосконалення діяльності;
- 2) за рахунок виробництва продукції високої якості та довіри споживачів послабити конкурентів.

Отже, ефективність діяльності – поняття комплексне та взаємозалежне, яке відображає кінцеві результати у використанні ресурсів за певний проміжок часу та розміром отриманого прибутку. Головною ознакою якого досягнення підприємством поставленої мети.

Таким чином, автором було досліджено шляхи підвищення ефективності роботи вітчизняних підприємств та визначено напрямки підвищення ефективності функціонування підприємств радіоелектронної промисловості. Введення у діяльність підприємств обраних заходів дозволить підвищити конкурентоспроможність, більш менш стабілізувати діяльність, оскільки існуюча економічна нестабільність сильно впливає на діяльність підприємств.

Перспективами подальших досліджень може бути визначення напрямів підвищення ефективності діяльності підприємства.

Література

1. Головка В. А. Теоретико-методичні засади визначення сутності категорії «ефективність діяльності підприємства» / В. А. Головка // Науково-технічний збірник. – 2011. – № 98. – С. 88 – 94.
2. Друкер П. Эффективное управление / П. Друкер ; пер. с англ. М. Котельниковой. – М. : Изд-во «Астрель», 2004. – 284 с.
3. Левченко Ю. Г. Методичні підходи до визначення ефективності господарської діяльності підприємства / Ю. Г. Левченко, Н. А. Шекмар // Науковий вісник Ужгородського університету : Серія : Економіка / редкол. В. П. Мікловда, М. І. Пітюлич, Н. М. Гапак та ін. – Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2011. – Вип. 32. – С. 130 – 137.
4. Соколов О. Є. Шляхи підвищення ефективності діяльності підприємств машинобудування / О. Є. Соколов // Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут».

Збірник наукових праць. Тематичний випуск: Технічний прогрес та ефективність виробництва. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2012. – № 6. – С. 9 – 16.

5. Тимофєєв В. О. Концептуальна модель управління ефективністю машинобудівного підприємства / В. О. Тимофєєв, П. М. Коюда, О. Є. Соколов // Вісник економіки транспорту і промисловості. Збірник наукових статей. – Харків. – 2012. – № 38. – С. 237 – 244.

6. Рац О. М. Визначення сутності поняття «ефективність функціонування підприємства» / О. М. Рац // Економічний простір: Зб. наук. праць. 2008. – №15. – С. 275 – 285.

7. Богданович О. Г. Аналіз ефективності діяльності підприємства на засадах узгодження інтересів груп економічного впливу. Маркетинг і менеджмент інновацій / О. Г. Богданович. – 2012. – №1. – С. 45 – 58.

Науковий керівник, к.е.н., доц.

Селезньова Г.О.

Опубліковано в авторській редакції